

Sygn. akt II Cz 6/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Piotr Starosta

SSO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku Banku (...) S.A. w B.

przeciwko małżonkowi dłużniczki B. A. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszcz z dnia 09.12.2013 roku,

sygn. akt XII Co 10817/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 6/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 09.12.2013 roku oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu - bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko małżonkowi dłużnika B. B. (2), A. B. z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską.

W uzasadnieniu Sąd wskazał na treść art. 787 kpc w brzmieniu obowiązującym do dnia 20.01.2005 roku, z którego wynika, iż warunkiem uzyskania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika jest udowodnienie przez wierzyciela, że czynność, do której wierzytelność się odnosi, została dokonana za zgodą tego małżonka. W tym celu wierzyciel może posłużyć się zarówno dokumentem urzędowym jak i prywatnym. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na ograniczony zakres kognicji w niniejszym postępowaniu, sprowadzający się do badania poprawności formalnej tytułu egzekucyjnego, istnienia zgody małżonka na dokonanie czynności prawnej oraz istnienia związku małżeńskiego w chwili wydania tytułu egzekucyjnego i w chwili złożenia wniosku. Sąd Rejonowy stwierdził, że wierzyciel nie przedłożył dokumentu stwierdzającego, że wierzytelność objęta tytułem egzekucyjnym powstała z czynności prawnej (i jakiej) dokonanej za zgodą małżonka dłużnika, nie wykazał też czy osobę wskazaną we wniosku łączył i nadal łączy z dłużnikiem związek małżeński.

Dlatego też na mocy art. 787 kpc a contrario Sąd Rejonowy wniosek wierzyciela oddalił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł wierzyciel domagając się jego zmiany lub uchylenia. W uzasadnieniu wskazano, iż wierzyciel składał wniosek w trybie art. 98.2 Prawa Bankowego

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela należało uznać za bezzasadne.

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu I instancji wskazujące na konieczność zastosowania przy rozpoznaniu wniosku wierzyciela przepisu art. 787 kpc. Przepis art. 98 ust. 2 Prawa Bankowego daje jedynie podstawę bankom do występowania z wnioskami o nadanie klauzuli wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym w określonych sytuacjach m.in. przeciwko małżonkowi dłużnika. Nic więcej z tego przepisu nie wynika i z całą pewnością nie ma on wpływu na zakres kognicji Sądu w postępowaniu klauzulowym, którą w niniejszej sprawie reguluje wskazany przez Sąd Rejonowy przepis art. 787 kpc.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że w/w przepis ma w niniejszej sprawie zastosowanie i prawidłowo wymienił przesłanki konieczne do uwzględnienia wniosku wierzyciela. Nie ma żadnych wątpliwości, iż warunkiem niezbędnym dla uwzględnienia wniosku jest istnienie wspólności ustawowej małżeńskiej zarówno w chwili wystawiania tytułu jak i rozpoznawania wniosku, co znajduje potwierdzenie w licznych i aktualnych orzeczeniach sądów powszechnych i Sądu Najwyższego.

Od nowelizacji art. 787 kpc tj od 2005 roku Sąd może nadać klauzulę wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym przeciwko małżonkom dłużników jedynie wówczas, gdy małżonkowi ci wyrazili zgodę na dokonanie czynności przez dłużnika, przy czym wierzyciel musi tę okoliczność wykazać za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego. Istnienie tej przesłanki wynika z samej treści przepisu i nie podlega żadnym wątpliwościom.

Rację ma wobec tego Sąd Rejonowy twierdząc, że wniosek wierzyciela podlegał oddaleniu skoro wierzyciel nie wykazał ani istnienia zgody małżonka dłużnika ani faktu pozostawania osób wskazanych we wniosku w związku małżeńskim. Podkreślić należy, że wierzyciel nawet w zażaleniu nie wykazał tych okoliczności a w szczególności nie przedłożył wymaganego dokumentu zawierającego zgodę małżonka dłużniczki na dokonanie czynności prawnej objętej tytułem egzekucyjnym.

Dlatego też na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc zażalenie wierzyciela jako bezzasadne należało oddalić.